

PROSTOR

zprávy
reportáže
náznaky
kultura
zábava
sport

časopis na třineckém gymnáziu

10. číslo (červen 2001) / 3. ročník

cena: 2,- Kč

Zahájení nového školního roku

jako tradičně proběhne v kině „Kosmos“. Po prázdninách se již budou všichni jistě těšit do školy. Shlédneme nový film otce a syna Svěrákových - „Tmavomodrý svět“. Film o letcích v Anglii za druhé světové války. Ondřej Vetchý a jeho pes, vlastně psice Barča, nás zavedou do prostředí lidí, kterým nebyl lhostejný osud národa. Zatím nejdražší český film, připravovaný více než pět let bude mít jistě ambice na festivalová možná i oskarová ocenění. Příběh o statečnosti, kamarádství, lásce ... Nechme se překvapit. Nashledanou 3. září 2001 při zahájení nového školního roku 2001/2002.

L.V.

Přednáška o drogách mě inspirovala

Nedávná přednáška o drogách mě značně inspirovala. O polovině drog, o kterých ten chlápek zvanil jsem ani nevěděla, že existují (jó, to my zaostali). Třeba přípravek Čikuli se mi zalíbil jenom svým názvem úplně nejvíce, ale jelikož se už nevyrábí, tak mi stačila Okena.

No, jsem k tomu čichla, ale nic to nedělalo. Asi po 10 minutách mě začala bolet hlava. Tak jsem toho radši nechala. Ale nedalo mi to a šla jsem obkounout další chemikálie, co máme doma. Našla jsem nějakou leštěnku na nábytek Renova. No tak z toho byla teda rychna. Mělo to pochybné účinky na moje zažívání... po 5 minutách inhalace jsem skončila s hlavou v míse.

Taky jsem chtěla vyzkoušet trávu, ale jelikož sem zaostalá a nikde sem ji nesehnala, tak jsem se musela spokojit s kopřivama. Už nikdy!!! Opět to mělo pochybné účinky, ale tentokrát na moje střeva... pro změnu jsem skončila na míse se sraj... průjmem.

Tak teda kopřivy zabalené do papíru na pečení jsou tak akorát dobré na posraní... Vážně nedoporučuju!

No nemyslím, že moje zážitky by se daly nazvat krásnými... Takže: Realitou proti drogám!! Juchů

Jayne

V tomto čísle:

Exklusivní rozhovor:

Petr Muk

4M PROSTOR

Závěrečné slovo
šéfred. Kamila Mrázka

Reportáže:
Hutnický den ...

Poslední zvonění

Dar postiženým

Divadelní kroužek, jeho odcházející členové, se rozhodli, že dětskému stacionáři v Třinci darují rotoped. Předání daru, který financují zejména za utržené vstupné při svých ochotnických vystoupeních, proběhne v pátek 8. 6. 2001 od 10:00 hod v budově stacionáře.

L.V.

Brigáda

Již 24. dubna (příjímačky na gymplu) byly 3 třídy milosrdně propuštěny ze školy za účelem zvelebení našeho města a jedna třída (my, 2.C) měla jet uklízet park v jablunkovském sanatoriu. Bohužel, jak jste se asi ráčili všimnout, byla zima a přšelo. V takovémto počasí by se asi nepracovalo zrovna nejlépe, a tak jsme to už na nádraží vzdali.

Proto se tato akce tzv. „zopakovala“. A to za necelý měsíc - 21. 5. 2001. V 7:30 se teda naše banda vlakem dopravila až do Bocanovic, odtud zkratkou jsem došli k samotnému sanatoriu. Tam jsme nafasovali hrábě, lopaty, kopačky, smetáky, sekerky a další nástroje, jejichž názvy ani neznám, každé skupince přidělili revír, kterým se teda měli ono dopoledne zabývat, ukázali nám, co a jak máme dělat, řekli: „Bye!“ a na traktor si to zase někam odřídili. Makali jsme jak šroubi (nebo snad šrouby?!), pot se z nás lil, slunko pařilo, mravenci štípali,

mouchy a jiná havěť kousali a žaludky kručely. 10:00 - HURRRÁÁÁÁÁ!!! Třídní vyhlásil přestávku. Tak jsme se najedli, napili, ošetřili, učesali, utřeli.. a znovu do práce. Ta spočívala v pleť, hrabání trávy, jehličí, zametání chodníků, „ošetřování“ keřů, vytrhování trávy a nějakých malých stromků, keřů atd.

Asi v 11:30 byla naše práce ukončena, takže jsme veškeré nástroje naložili na vlečku a utíkali zase k vlaku. Domů jsme dojeli ve 12:30 příjemně unaveni.

Musím říci, že ač jsem se na tuto brigádu nějak zvlášť netěšila, nakonec to docela ušlo a jela bych možná i znovu (pane řediteli...). Teď ale nevím, bylo-li to tím pěkným a rozlehlým parkem, nebo tím, že jsme se nemuseli učit a nebo tím sympatickým blondatým zahradníkem, co nám tam pomáhal...

Pavla

Byl pátek a mimo dvou odpadlých hodin a s nimi i jedné písemky se tento den nelišil od ostatních své kategorie. Ale jakmile jsem vystoupila z autobusu, došlo mi, že jsem zapomněla na základní věc. Venku stepovali šestáci připraveni obrátit lidi o co nejvíce chechtáků. Jakožto jim známá osoba jsem se také stala terčem a bohužel pro mě zapomněla jsem na drobné. Pokus o nenápadné zmizení ze scény se skoro zdařil. Smůla. Honza Nieboras převlečen za „dámu“ mě odchytil po deseti metrech.

Stále nechápu, proč je pro některé kluky tak sympatické nosit ženské šaty. Není tomu přece tak dávno, co muži nehodlali ani pomyslet na to, obléknout si sukni. Doba se mění a lidé s ní. A nebo je to druh úchyly. Kdo z Vás ví, co nosí Nieboras na sobě doma? Mohli trochu zapřemýšlet, za co půjdou. Konkrétně již zmíněný Honza mohl být třeba pračlověkem. Dalším takovým, co si s převlekem vyhrál, je dvoumetrový týpek hrdě si říká Matěj. Raději nebudu kritizovat, ale ta růžová mě opravdu dostala! Originální nápad měl pan Verner. Jeden by nepoznal, že ten bezdomovec sedící na zemi je studentem gymnázia. Problém spočívá v tom, že dodnes si nejsem jistá, zda to byl opravdu jen převlek. Největší úspěch přeže všechno u mě sklídl motorkář z 6. C. Kožená bunda a helma použitelná také na sběr mincí - prosté, ale kouzelné. Motorky mě ohromují už od malička, navíc když patří někomu takovému...

Těch několik hodin ve škole jsme přežili, ovšem pak nás čekal vstup do kina. Zase spoustu škemrajících, případně i hrozících maturantů, nějaké ty zbytečně vyhozené desetníky, nekonečné řady a no a pak konečně to představení. Všichni jsme ho viděli, takže každý si teď o nich stejně myslí své. Chci jen pochválit Ježkův výkon. Klidně se dej k cirkusakům - ani nebudeš muset přilížit otvírat pusy a lidi se budou smát - věř tomu.

Prostě zanechali jste jakýž takýž dojem a možná tady bude po vás někomu smutno.

Bambino

Informace pro vás

- 22. 6. 2001 uzavření známek
- 26. 6. 2001 burza učebnic
- 27. 6. 2001 Olympijský šestiboj tříd
- 3. 9. 2001 zahájení v kině Kosmos - film Tmavomodrý svět

Kamil Mrázek

Dáváme prostor všemu a všem (bez cenzury)

Konec jedné éry, začátek další

Tak je to tedy, pan šéfredaktor studentského časopisu Prostor odchází! Nikoliv však kvůli neshodám na pracovišti nebo jako kapitán, který opouští potápějící se loď. Důvod je prozaický a až primitivně jednoduchý (ne, že bych urážel ty, co si to hned neuvědomili) - maturita. Ta dříve či později postihne nás všechny studenty. Co se týče Kamila, tak ten měl největší podíl na vzniku tohoto časopisu, respektive to byl jeho nápad. Vězte ti, kteří mu neholdujete a nefandíte mu (časopisu a Kamilovi), tak je za těmito několika listy obrovský kus práce a není žádná sranda něco takového každý měsíc produkovat. Taková slova, jako komerce, se, myslím, pro tento časopis nehodí, studenti ho dělají totiž jako svůj honorář, nemáme žádnou továrnu, ani nebereme dvojnulový plat.

Je přitom až s podivem, že existoval nějaký student (pardon, existuje), který se do toho pustil, neměl strach z postojů profesorů, ikdyž několikrát měl s tímto časopisem problémy a oplétačky s profesory. Za to všechno je třeba hluboce smeknout, ať už má Kamil různé vrtochy a vlastnosti, pracovalo se s ním za ty roky výborně. Kdyby existovala jakási Síň slávy, měl by zde určitě student Kamil Mrázek mít rezervované místo. Doufám, že i nové vedení časopisu přivede Prostor do dalších zlatých časů, případně mu nasadí i zcela novou tvář... Přece jen, změna je život!

David Hezcko

Študáci a profáci pište!

K čemu je Prostor vlastně dobrý? Říká se (teda aspoň KM to do nás skoro v každém čísle hustí), že je to objektivní časopis, který vypovídá (tedy aspoň z části) něco o našich studentech. Je pravda, že studenti různého věku i pohlaví do tohoto časopisu všelijak přispívají (kecy, tlačky, kraviny, ale i zajímavosti, názory, ankety...). Co mě však trochu mrzí je, že do Prostoru nepíše skoro žádný profesor (s výjimkou pana profesora Sikory, který nás o sportovních výsledcích informuje pravidelně). Co pak studenti nemají právo znát také některé názory z řad profesorů (netvrdím, že všechny to zajímá, ale některé snad

ano). Žádný z profáků si snad nenajde chvíličku na to, aby vyjádřil svůj souhlas nebo nesouhlas k určité věci, svůj názor, svůj pocit? Proč?

Trošku ohrané mi už taky přijdou témata jako: Příběh studenta (šel jednou jeden student a ve druhém patře uviděl obraz, nevěděl k čemu slouží a tak...) a podobně. Myslím si, že tohle je opravdu trochu moc a chtělo by to zase jednou něco nového. Takže STUDENTI i PROFESOŘI. Nebojte se napsat něco z vaší hlavičky nebo srdíčka, najdete si tu chvíli, sedněte k stolu a uvidíte, ono vám to za chvíli půjde samo.

BORN TO ...

Nejlepší ročníkové práce oceněny

Nejlepší ročníkové práce byly letos opět oceněny. Z rukou Mgr. Miroslava Filipce převzali Pochvalné uznání spojené s finančním ohodnocením následující studenti:

Jaroslav Páleníček ze 6.C za práci Etnické menšiny v USA, kde přitažlivě zpracoval a přiblížil problematiku hispánské menšiny ve Spojených státech (700,- Kč). Marie Walachová ze 6.C za praktický přínos v oblasti zdravotní tělesné výchovy v práci Návrh inventáře pro cvičení s velkými míči s hudebním doprovodem pro děti mladšího školního věku (500,- Kč). Třetím oceněným byl Jan Chrastina ze 6.B za nastudování, popsání a metodické přiblížení jednoho balíku programů na sítích v práci Vývoj aplikací pro Internet (500,- Kč).

Komisi, která vybírala z téměř 90 prací studentů tříd 6.A, 6.B a 6.C, nyní maturantů, tvořili pro přírodovědné zaměření Mgr. Miroslava Babilonová a Miroslav Filipec, pro humanitně orientované práce Mgr. Vilma Sikorová a Miroslav Filipec.

Mgr. Miroslav Filipec

Anketa Prázdniny

Odpovídalo 37 studentů

✍ **Myslíš, že dva měsíce prázdnin je dost?**

ne (31), ano (6)

✍ **Čemu dáváš přednost.. dovolená v zahraničí, nebo v ČR?**

zahraničí(20), u nás(9), oboje(4), je to jedno(3), podle toho s kým(1)

✍ **Ve kterém státě se podle tebe dá nejpříjemněji strávit dovolená?**

Chorvatsko(3), Francie(3), ČR(3), Abis Abeba(2), Austrálie(2), Amerika(1), Slovensko(1), Itálie(1), Afrika(1), Sahara(1), Mexiko(1), Rusko(1), Finsko(1), Norsko(1), Indie(1), všude(5), je to jedno(3), těžko říct(3), tam, kde je hodně nezadaných partnerů opačného pohlaví(2), nevím(1)

✍ **Dáváš přednost zimním nebo letním prázdninám?**

letní(25), zimní(3), nastejno(7), hlavně když jsou prázdniny(2)

✍ **Kam by jsi doporučil(a) jet na dovolenou u nás v ČR?**

Jižní Morava(6), Praha(2), Brno(2), Znojmo(2), Beskydy(2), Krkonoše(2), Valašsko(1), Jablunkov(1), Koběhulky(1), Praha-Pitkovice(1), Hrdlořezy(1), Jižní Čechy(1), Na Podlesí(1), Šumava(1), Bystřice(1), český Ráj(1), Slapy(1), Lipnice(1), Písek(1), Východní Čechy(1), ku num(4), je to jedno(2), do hlubokého lesa(1)

✍ **Děkujeme za vaše odpovědi**

Petra Drongová

I love B...ž

Ty děcka z B...ž jsou asi opravdu trošku bžžžž na skelet. Jeden z pseudoredaktorů B...ž mi řekl, že moje články jsou idiotské (už jsem ani nedoufal, že mu to budu moci oplátit), tak teď mu zase já sděluji, že ty tvoje komiksy jsou fakt supr. Ale o čem jsou? A asi máš o hodně mladší ségru ne? (pro případ, že by procesor hlásil not found brain, tak myslím ilustrace.)

Upřímně lituji předplatitele B...ž občasníku (naštěstí vychází jen občas.). Myslél jsem si, že není nic horšího než Prostor, ale smekám klobouk před vašim výtvořem. Jediné co se musí re... re... redaktorům (fuj, ani mi to nejde nějak z klávesnice) nechat je ta odvaha, že píšou ty imbecilní články pod vlastním jménem, nebo to není odvaha, ale...

Je to prima, že jste uveřejnili i svoje mailové adresy, ale chtělo by to i adresu vašeho bydliště (patro a okno). Škoda, že si ten D.J. z vaší redakce nechce dopi-

sovat. Myslím si, že jeho muzika v rozhlase je prima a on je prima a všci jste prima. Mám rád tu tu muziku a nejraději ji mám v době, kdy se zrovna snažím vpravit do sebe zeleně se křenící salám na penicilínovém chlebě s vlastní faunou a flórou (nemyslím to máslíčko.) Hned to jde pak samo...ven. Na závěr vám přeji hodně štěstí v hledání redaktora půlroku - jen jestli se dá najít něco co není. No nic, ať žije demokracie a její svoboda projevu.

Tento článek jsem napsal z vlastní svobodné vůle a kdyby někdo tvrdil, že mi Mrázek vyhrožoval zveřejněním mé identity, tak to popřu. A popřu to z vlastní vůle a ne snad proto, že by mi Mrázek znovu vyhrožoval a nevyhrožuj pořád, vždyť to píšu.

Manheu

P.S. nepřemýšleli jste někdy o tom psát do šuplíku?

Nezapomeňte!

Vaše články, názory, návrhy, připomínky, básně, povídky a jiné texty jsou naší prioritou. A proto naše schránka před dějepisnou učebnou, e-mail (prostor@quick.cz), internetové online služby na webových stránkách časopisu (eldar.cz/prostor) jsou vám plně k dispozici. redakce PROSTOR

Závěrečné slovo šéfredaktora Kamila Mrázka

Vážení profesori, milí studenti a čtenáři!

Právě se vám do rukou dostalo poslední číslo časopisu PROSTOR tohoto školního roku. Ale nezoufejte, v září je PROSTOR opět zpátky. A ti, co mají přístup na Internet mohou i přes prázdniny sledovat naše internetové stránky s novými články. Toto číslo PROSTORU je zároveň poslední číslo časopisu pod stávající redakcí. Já už odmaturoval a odcházím z třineckého gymnázia. (To máte radost, co?).

Když jsem před třemi roky zakládal časopis, netušil jsem, co všechno zažiji. Netušil jsem, jací někteří doopravdy jsou, netušil jsem, že mít objektivní a nezávislý časopis na této škole je tak těžké. Všichni chtějí mít časopis, který reprezentuje školu, který chválí všechny klady a zapomíná na zápory, zapomíná na pravdivé skutečnosti. Takový by byl nejlepší časopis na této škole.

Myslím si, že demokracie je o tom, že právo vyjádřit se má každý a právo reagovat také. Ale když student např. napíše článek (názor), který se někomu nelíbí, tak dotčený nereaguje nebo dotčení nereagují, ale řeší se to jiným způsobem (zamezení psaní, nátlaky ...). To je demokracie třineckého gymnázia. A pokud proti takovým praktikám někdo vystoupí, tak vyučující tvrdí, že si pleteme demokracii s anarchií. PROSTOR má své příznivce a samozřejmě má také své odpůrce. Kdyby měl jen své příznivce nebylo by to ono. Negativní kritiky jsou vždy lepší. Pamatují si tolik kauz. Po nějakém čísle nás všichni obviňovali, že jsme proti škole, proti profesorům. Po dalším čísle zase, že jsme proti studentům (třeba kauza „bufet“). Každé číslo - jiný názor, takže proti komu vlastně píšeme. Nevím, mohl bych říct - proti nikomu. PROSTOR je časopis, kde můžete všichni vyjádřit svůj názor, poslat příspěvek a každý člověk je jiný a my jsme nikomu nestranili a nikoho nepodporovali. Časopis by měl být vyvážený na obě strany, měl by být objektivní a o to se celou dobu snaží a věřím, že redaktoři nepodlehnu nátlaku některých lidí a budou stále psát objektivně o všech problémech, ale i o všech kladech a další informace a články. A pokud se to některým čtenářům nelíbí, můžou na všechny příspěvky samozřejmě reagovat.

Založil jsem časopis, protože byla škoda, že na takové škole žádný nebyl. Myslím si, že budeme všichni spokojeni, že tady něco takového je, že všichni máme možnost přispět a vyjádřit se. (Na kolika školách je to možné?) Ale postupně jsem zjišťoval, že profesorům to nevyhovuje. Asi žijí stále v minulosti, kdy se nemohl student opovážit něco říct. „Vždyť profesori jsou „bohové“, škola je nejlepší.“ Ale tyto časy jsou pryč. Věřím, že někdy tyto časy opustí i školu a profesori budou se studenty komunikovat demokratickými principy: vyjádření a možnost reagování, rovný s rovným, rovnost hlasů ... Samozřejmě všichni vzájemně budou uznávat etické normy a slušné chování.

Na třineckém gymnáziu chybí také jakýkoliv motivační faktor, jakákoliv podpora studentů v mimoškolních aktivitách, a proto se není čemu divit, že většina mladých je jaká je, nic je nezajímá, neumí se bavit jiným způsobem než chodit do hospody, fetují, kouří ... Chybí zde podpora dospělých lidí, podpora rodičů, ale i profesorů, kteří jenom plní svůj pracovní úvazek a nic je nezajímá. Podpořte studenty v mimoškolních aktivitách, podpořte je např. v psaní a když se vám to nelíbí, tak reagujte, jak by to mělo v demokracii světe být. Nezakazujte. To není východisko. Stále také slýchávám názory, že redaktoři jsou příliš mladí. Proč právě teď diskriminujete člověka podle věku. Já jsem časopis zakládal v 16 letech a nikdo v redakci nebyl starší než já. A teď. Všichni kromě jednoho redaktora budou mít šestnáct a v redakci dokonce budou i studenti starší. Takže věkové složení je větší než bylo, když jsem časopis zakládal já. Schopní lidé jsou v každém věku. Nediskriminujte podle věku. Hodnoťme lidi podle schopností. Zkuste psát do jakéhokoliv časopisu pravidelně, pak pochopíte. Pak můžete kritizovat.

Doufám, že se všichni zamyslíte nad tímto textem a doufám, že časopis PROSTOR zde bude existovat i nadále, že ho podpoříte, že se všichni zapojí do jeho tvorby, jak studenti, tak profesori. Že budete přispívat čím dál více. My nemůžeme nikoho nutit, ale je škoda, že možnost publikovat texty v časopise nevyužívají všichni. A stejně tak je to s profesory, někteří přispějí, někteří ne. Přejí nové šéfredaktorce, aby neměla takové problémy jako já, což závisí také na ostatních. A věřím, že se redakce rozroste o nové redaktory a časopis nezanikne díky praktikám některých lidí na této škole. Zamysleme se. Děkuji všem lidem, kteří do Prostoru přispívají, jak studentům, tak profesorům. Redaktorům přeji mnoho úspěchu a děkuji nadaci OSF, která podpořila existenci tohoto časopisu a věřím, že jej podpoří i v příštích letech (Aspoň někdo to dokáže ocenit a podpořit, že profesori?). Já budu stále se všemi v kontaktu, budu přispívat, takže se loučit moc nebudu. Užijte prázdnin a zapomeňte na školu, vždyť si ji ještě užijete dost. Prostor je tu pro vás.

Bezplatná inzerce

Chcete něco prodat, koupit, nabídnout, vyměnit, je tu pro vás bezplatná inzerce pro studenty.

Vzkazy

Pomocí časopisu můžete poslat někomu vzkaz, pozdrav, přání k svátku nebo narozeninám

Naší Romance všechno nejlepší k narozeninám přejí její známí i neznámí

LITERÁRNÍ SEMINÁŘ

V příštím školním roce bude probíhat **literární seminář**. Půjde o nepovinný předmět (2 hodiny týdně), ve kterém se budou probírat otázky týkající se přečtených textů (poezie, próza, drama, písňové texty aj.). Texty si zvolí studenti po dohodě s Mgr. René Braunerem, jenž seminář povede. Podmínkou účasti jsou: chuť číst a nad přečteným přemýšlet, zájem o základní znalosti literární vědy. **Informační schůzka proběhne 11. 6. 2001, 9:40, v učebně ČJ.**

Redakce pro příští ročníky

Šéfredaktor:

Pavla Sližová

Zástupce šéfredaktora:

Eva Klusová

Redaktoři:

Petra Drongová

David Heczko

Lýdie Petříková

Jakub Szkandera

Veronika Giraczková

Marie Kolářová

Grafická úprava:

Kamil Babula

Někteří redaktoři byli opět toto léto přijati na Letní školu žurnalistiky v Praze.

Věřím, že příští rok opět s příchodem nových studentů přibudou i noví redaktoři. A zapojit se do tvorby PROSTORU nemusí jen noví studenti.

Kamil Mrázek

Šéfredaktor:

Kamil Mrázek
(kms.expert@usa.net)

Redaktoři:

Pavla Sližová
Eva Klusová
David Heczko
Petra Drongová
Marie Kolářová
Jakub Szkandera
Veronika Giraczková
Lýdie Petříková

Grafická úprava:

Kamil Mrázek
Kamil Babula

vyšel: 11. června 2001
náklad: 230 výtisků
vychází každý měsíc

**uzávěrka dalšího čísla:
17. srpna 2001**
zářijové číslo vyjde:
4. září 2001

Tento časopis získal grant
od nadace
Open Society Fund Praha

Internetový PROSTOR:
<http://eldar.cz/prostor>
e-mail redakce:
prostor@quick.cz

Veškeré náklady a výdaje spojené s realizací a tvorbou tohoto nezávislého studentského časopisu jsou hrazeny redakcí Prostoru.

Své příspěvky články a jiné vhaďte do schránky Prostoru před dějepisnou učebnou nebo pište na náš e-mail.

Všechny otištěné články nemusí vyjadřovat názory redakce.

Petr Muk měl na základce samé jedničky

Zamyšlený Petr Muk foto: K. Mrázek

✍ Jak jste se dostal ke zpívání?

Založili jsme punkovou skupinu Dural a jelikož neměl kdo zpívat, tak jsem se toho ujal. Já jsem vždycky chtěl být basketarista, hrát na basketaru. Vůbec jsem netoužil potom být zpěvák.

✍ Pamatujete si, v kolika letech jste měl své první vystoupení? A jak na něj vzpomínáte?

Své první vystoupení? No, to jsme byli na jedné zábavě, kde jsme měli takový hudební blok. A vzhledem k tomu, že jsme neměli

předehrávky, tak z toho byl docela velkej průšvih. V tu dobu už nás brala také státní bezpečnost na výslechy a po tomto vystoupení, to bylo ještě divočejší. Takhle si na to pamatuji, ale lidi byli spokojení, protože do té doby nikdo nehrál v jižních Čechách punk. A přece jenom, to byl takový nářez, písně byly rychlé, tak se všichni docela bavili.

✍ Čím myslíte, že byste byl, kdybyste nezpíval? Jaké zaměstnání byste asi vykonával?

To nevím, to bych byl někde, kde jsem býval kdysi a to je různé. Jednu dobu, abych měl čas na čtení knížek a studium věcí, které mě bavily, jsem dělal nočního vrátného. Uvažoval jsem o tom, že bych dělal topiče, dneska už tyhle místa moc nejsou. Anebo bych asi byl dodneška pořád u okresní správy silnic, kde jsem dělal mostního technika nebo bych asi nejspíš pracoval.

✍ Čím jste chtěl být jako malý kluk?

Jednu dobu jsem chtěl být kosmonautem, protože nám všude ukazovali Gagarina. Pak v šesté třídě jsem se pořád vzhlížel ve svých rodičích. Matka je učitelka, tak po tom jsem nikdy netoužil, ale můj otec právě pracoval v investiční výstavbě, tak abych mohl dělat zaměstnání, co dělal on, rozhodl jsem se pro stavební průmyslovku, kam mě vzali na obor dopravní stavby. Protože jsem byl těch problematických rodičů, které vyloučili ze strany atd, neměl jsem nárok se dostat na pozemní stavby, ale mě to tak ani nevadilo. S přibývajícím věkem, jsem měl pocit, že bych nejradši nedělal nic a flákal se celý život. Strašně těžko jsem se nutil na průmyslovce, nutil na praxi, k jakékoliv práci, připadalo mi to všechno nesmyslné, pomíjivé.

✍ Jak byste se charakterizoval? Jaké máte dobré a špatné vlastnosti?

Jéžíši... dobré vlastnosti neznám, já znám své špatné vlastnosti. Jsem despotickéj, přejídám se na noc, takže to s vůlí nebude tak dobré. Když už vyrazím někde na mejdan, tak to dotáhnu pořádně až dokonce, ale není to tak často jak v Blesku tvrdili, že mám problémy s alkoholem. To je kravina, to bych při mém pracovním vytížení v životě nezvládal... Jsem málo tolerantní... Ale je pravda že bych všechny ty plusový, opaky těchto negativních věcí, chtěl zažít, a chtěl bych ty své negativní vlastnosti vylepšit a když už nic jiného, tak o tom mluvím, to je docela pozitivní.

✍ Jaký jste byl student?

Vzhledem k tomu, že moje matka byla učitelka, tak jsem musel být dobrý student. Povinně jsem přes celé prázdniny počítal příklady a psal diktáty. Když mě čekala třeba čtvrtletní písemka z matematiky, protože osnovy byly všude stejné na všech školách,

tak jsem ji musel nanečisto psát doma s matkou. Pak jsem ji sice druhý den uměl levou zadní, ale musel jsem ji sám napsat nanečisto, zvládnout ji i tak doma. Dlouhou dobu jsem měl samé jedničky i v devítce, ale nevím jak dalece v tom fungovala intervence třídní učitelky a nevím koho ještě. Já bych radši žil na ulici s kamarádama, radši se míň učil a víc věnoval všemu možnému, jinému, sportu a tak.

✍ Jaké jste měl známky? A co maturita?

Maturita nakonec dopadla vcelku dobře. Čeština, ruština byla za dva, dopravní stavby za tři a beton za tři.

✍ Jak vzpomínáte na své učitele? Měli vás učitelé rádi?

Nevím, možná na základní škole ty vztahy byly o něco lepší. Na střední, vzhledem k tomu, že jsem nosil dlouhé vlasy, pak jsem prošel punkovým obdobím, kdy jsem měl zase výbrus na hlavě, jsem asi nebyl v jejich očích úplně ideální žák. Navíc jsme byli problematictí a chtěli jsme vystupovat ze SSM. To už vy neznáte. Když jsme vstoupili na střední školu, tak jsme všichni museli povinně vstoupit do Socialistického svazu mládeže, což nás některé ukrutně štvalo a chtěli jsme ze SSM vystoupit tím, že bychom přestali platit příspěvky, jenže z toho byl ve škole takovej poprask a obrovská obava z toho, že bude mít ředitel problémy, až jsme nakonec ustoupili nátlaku kantorů, kteří si nás pozvali do kabinetu a přesvědčili nás, abychom příspěvky začali platit.

✍ Změnilo se něco od doby, kdy jste byl studentem? Jak se díváte na dnešní studenty?

Musím se přiznat, že já vůbec nevím, jak funguje školství dnes. I když mám své dvě dcery (14 a 15) na základní škole, tak moc nevím, jak dalece se změnilo to, co se mělo změnit.

Každopádně mi vadí, že školství, není na tak vysoké úrovni např. jsem si myslel, že v občanské výchově, nebo jak se to jmenuje, bude větší šance pro žáky se seznámit s různými filosofickými směry, tak aby výuka byla kvalitní a tak se žáci seznámili se vším i po náboženské stránce. Spíš mám pocit, že učitelé vedou mladé lidi ke konzumnímu způsobu života a k nějaké prapodivné dravosti a to všeobecné podvědomí, které by mělo člověka trochu povznášet a rozšiřovat mu obzory, se mi zdá, že

není na takové úrovni, jaké by mohlo být.

✍ Prozrad'te nám, jaké jsou vaše zájmy kromě zpívání?

Nic moc jiného nestíhám než dělat muziku, muzikál Johanka z Arku, ve kterém jsem zapojený, a vystupovat. Kdybych měl více času, tak bych asi určitě chtěl sportovat a určité bych daleko víc jezdil do přírody, ale bohužel a samozřejmě na druhou stranu bohudík, že mám hodně práce. Můj život vypadá tak, že kromě lyžování na začátku ledna a když měli dcery jarní prázdniny, jsem dennodenně buď v divadle, nebo na vystoupení, nebo ve studiu nebo dělám rozhovory, nebo točím nějakou televizi a nevím, co to je víkend a nevím, co to je volnej den, chodím domů akorát spát.

✍ Které vlastnosti se vám na lidech nelíbí?

Já bych se spíš odpíchnul od toho co řeší desatero. Vidím bibli jako obrovský zdroj nějakých etických norem a v těch příbězích před těmi tisíci lety je popsáno všechno to, co zažíváme i my dneska. Já si myslím, že se může člověk i z této knihy poučit, ale ať vezmeme jedno to příkázání za druhý, tak mám pocit, že se děje pravej opak toho všeho. Lidi se okrádají, lidi se zabíjejí, lidi si lžou a tak dále.

✍ Na závěr, co byste vzkázal studentům tříneckého gymnázia?

Aby se o prázdninách sbalili a vyrazili kamkoliv pryč do světa, ale i po republice, na Slovensko, do hor, do přírody... A na všechny ty stresy a strasti, které přináší studium na gymnázium a jakékoliv střední škole se vykašlali a hodili je za hlavu a užívali si naplno život. Vyrazili třeba do Holandska, tam je to takový uvolněné.

✍ Děkujeme za rozhovor

Petra Drongová, Pavla Sližová, Kamil Mrázek

Reportáž pro normální tisk

Hutnický den

Jako každý rok tak i letos pro nás Trinec uspořádal velkou akci zvanou HUTNICKÝ DEN. Program začínal už od rána na velkém hřišti před halou, kde byly kolotoče, pak v půl desáté na hlavním pódiu rádia Orion a dále pokračoval ještě na dalších čtyřech pódiích, kde se vystřídalo spoustu známých interpretů jako Janek Ledecký, Martin Maxa, Petr Muk, Doga, skupina Blaf...

Lidé měli možnost navštívit jakákoliv vystoupení a pobavit se každý jiným způsobem.

Počasí se dařilo, sluníčko pěkně svítilo, ale v odpoledních hodinách k nám přišel na návštěvu déšť a už jsme si říkali, že Hutník bude v pr..., ale asi po deseti minutách měl napsanou objednávku někde jinde. Trochu nás to sprchlo, ale i přesto jsme zábavě neunikli.

Každý si to zařídil jak chtěl, někdo chodil od stánku ke stán-

ku a jedl co se dalo, jiní zase stáli u jednoho stánku a pořád pili nějaký ten alkohol, ale hlavně že se nenudili. Pak ale v devět hodin večer začala diskotéka, kde se už vyřádl každý jak chtěl. Do rytmu nám hráli Miloš Skalka a Martin Hrdinka, které můžeme znát z Rádiožurnálu. Každý nasával atmosféru, která vládla kolem až do jedenácti hodin, kdy se konal velký a krásný ohňostroj a trval půl hodiny. Musím říct, že byl lepší než na Silvestra a to je co říct, protože Silvestr je vyznaměší den, než Hutník. Hned po ohňostroji diskotéka pokračovala dál a končila až v časných ranních hodinách. A protože jsem tam nebyla až do konce, tak nemůžu říct, co se dělo potom... Tak doufám, že jste si Hutník užili každý podle svých představ a zase se budeme těšit na příští rok.

Leady

POSLEDNÍ ZVONĚNÍ

Musím konstatovat, ač jsem zde pouhé dva roky, že je rok od roku lepší.

Ráno 11. května jsem se vypravila do školy o něco později v naději, že ONI už tam čekat nebudou. Chyba lávky! Najednou se JICH přede mnou vyrojilo tucet a já přišla skoro o všechny mé celoživotní úspory (trochu přeháním...)!!! Některé převleky mě opravdu fascinovaly! Byl sice problém rozpoznat, jde-li o pravého a nefalšovaného MATURANTA nebo o nevinného a nic netušícího důchodce jdoucího kolem (nic proti nim!), ale mohu vám s klidem říci jedno: Jestliže jste si je, stejně jako já, spletli a něco jim také přihodili, můžete mít čisté svědomí z dobrého skutku, protože s důchody v naší republice to není nijak slavné. Ale to jsem odbočila.

Po třech naprosto zbytečných vyučovacích hodinách jsem se odbelhalo ke kinu Kosmos, no a tam jsem tedy ztratila poslední peníze, co jsem u sebe ten den měla. Na dřevěných židlích se sice nesedělo zrovna nepohodlněji, ale tu hodinku se to dalo přežít. Nejdříve tedy vystoupila 6.B a po ní 6.C. Z celého jejich programu mi asi nejvíc utkvěla v hlavě anketa TYTYTY, která byla opravdu trefná. Trapas roku sice moc trefný nebyl, ale pí. prof. Dziadková už zase trefná byla. Video 6.B stálo taky za podívanou a fotky obou tříd byly nepřekonatelné.

Totéž se opakovalo o týden později, ovšem s tím rozdílem, že tentokrát jsem si přivstala. Nevyplatilo se. Důchodce s maturanty jsem si sice nespletla, ale i tak jsem přišla o peníze.

GEN 6.A byl dle mého názoru naprosto nejlepší, zvlášť reklamny se jim podařilo tzv. vychytat. O nic horší ale nebyl Přemkův song z programu 4.D nebo Den (Noc) je krásný (á). Aniž to tyto dvě třídy tušily, o třešničku na dortu se ten den postaralo počasí. Ti chytřejší si vzali deštník, leč já mezi ně nepatřila, a tak jsem parádně zmokla.

V tom dešti jsem tak uvažovala, jak asi bude vypadat takové Poslední zvonění naší třídy. Došla jsem k závěru, že s vymyšlením programu budeme muset začít už teď, abychom to do šestáku vůbec stihli...

Pavla

Reportáž pro bulvární tisk

Hutník

28.dubna byl den jako stvořený pro velkou chlastačku a opravdu už od ranních hodin mířily davy pivachtivých lidí na Lesní. Své děti vzaly sebou a odložily je v dětském koutku, kde jim příjemněovala to čekání na opilé rodiče Dáda Patrasová. Škoda, že jsem se probudil až v poledne a upřímně říkám, že závidím těm šestiletým dětem, které na vlastní prstíky pocítily Dádu Patrasovou a tu její žízalu. Tak snad příští rok mi to výjde.

Podíval jsem se z okna ven a zahlédl 10leté smra.. tedy ratolesti s balónky vypadající jako můj oblíbený hrdina pikachu. To mě dorazilo a raději jsem si šel zase dáchnout. Znovu jsem se probudil kolem osmé, tak jsem si řekl: tož půjdu se podívat na ty pokemony zblízka ne? Vyťáhl jsem si kapačku s umělou výživou z žíly, převlékl se do gala a namířil si to do spánku teda na Hutníka. Hned u brány chtěl po mě nějaký typos 100,- Kč za vstupenku. Po pěti-minutovém záchvatu smíchu a vysvětlení, že za pár řam...ských stánků a nějakou tuc tuc muziku mu nedám kilo, jsem obrátil své kroky na zpět, ale jen na oko. Doopravdy jsem si pořádně obhlédl objekt, do kterého jsem se rozhodl vniknout. Našel jsem slabé místo a bylo rozhodnuto. Jdu na to! Podle toho, co jsi pamatuji, to vypadalo takto:

Předemnou se náhle zničeho nic vynořila překážka - dvou-metrový ne pardon třímetrový plechový plot? Co teď? Mám to vzdát a vrátit se domů? Stojím před životní otázkou. Co bude dál? Rychle hodnotím situaci a bleskurychle se rozmýšlím. Jednu ruku mám zatnutou v pěst (no, tak jo je v nose no) a ve druhé svírám svoji králičí packu pro štěstí, kterou mi věnoval jeden králík před deseti lety, když jsem byl na ostrově Borneo (nebojte se kamarády jsme zůstaly i po této amputaci.). Začínám zívát. Teda začínám vzít své pohanské bohy a připravuji se ke skoku. Rozbílám se a ... hop. Dokázal jsem to. To dvojité salto s otočkou se mi povedlo (nebo bylo trojité?). To je jedno, jsem tam. Tak tohle byla verze pro ty, kteří mě ještě neznají a ti ostatní vědí svoje, ale upřímně můžu říct: nechal jsem tam kus sebe a to myslím doslova. Být po mém, tak bych zařadil do osnov tělesné výchovy přelézání plechového plotu s ostnatým drátem. Jakmile jsem se dostal přes plot, tak jsem šel krvácet ke stánkům s občerstvením. Tam jsem také našel sedící, skoro spící tvory, narušené silnou dávkou alkoholu (nemusím snad ani podotýkat, že dva ze tří byli studenti našeho ústavu).

Jednoho z nich jsem zdárně přesvědčil, že není moc dobré sedět na těch pozvracených schodech a že by mohlo být i lepší se porozhlédnout po okolí.

Nejdříve jsme zavítali ke vstupní brance na koupaliště a hned jsme také odvítili, protože tam nějaký Jouda zapomněl v hi-fi věži CD, které hrálo pořád dokolečka. Někteří ubožáci asi nestihli utéci a kroutili se v nějaké podivné agonii a házeli sebou ze strany na stranu (vidět je rodiče tak jim dají taky ze strany na stranu). Prošli jsme kolem sochy močícího chlapečka uprostřed cesty (sakra, ale to přece není socha!!!) a zamířili na lední stadión. Z mých útroeb se ozývaly divné zvuky, kterých jsem se nejdříve velice polekal, ale ten studený langoš s teplou tatarskou omáčkou umlčel mé vnitřnosti a já mohl konečně na ten zimák. Na ploše zimního stadiónu poskakovaly spocené patnáctky (nebo to byly pamětnice slavné éry P. Habery?) a v hledišti posedávali elegantně oblečení ožralové, kteří každou přestávku blili na sedadlo před sebou. Prostě a jednoduše řečeno byl to trinecký Hutník. Ještě jsem si počkal na ten báječný ohňostroj a počítal jsem: stotisíc, dvěstětisíc, třistatisíc... no prostě nádhera. Vypadalo to skoro jako, když jsem zapálil babiče tu chalupu, ale to mě tenkrát stálo jen dvacetisíc.

Celkový dojem na mne přišel až doma a vyjádřil jsem ho do záchodové mísy (to byl asi ten studený langoš). Takže už se těším na další ročník a doufám, že to bude zase tak fklidu akce a všici, že budou v poho a bude tam ta supr tuc tuc hudba.

zív Manheru

Také odcházím ...

Mým národům,
Kamil Mrázek odchází z redakce Prostoru do důchodu (radím udělejte audit). Prostor bez Mrázka bude jako polévka bez mouchy nebo kráva bez slinivky.

Jistě si pro vás na závěr připravil nějakou dojemnou řeč. Jen si představím o čem to bude a už mám mokré papír, na který píšu tento článek. Sakra, ono to nejde zastavit. Kap, kap... rychle kapesník, nebo tady vykrvacím. Jo, krvácení z nosu je prevít. Tak, kde jsem to skončil? Jo už si vzpomínám na gymplu jako vy... sakra.

Takže popřejme Kamilovi, ať mu ta Amerika vyjde a třeba vám potom pošle první číslo svého časopisu Space, nebo dopis z basy: „Dostal jsem Gatese!!!“ Ať to bude jakkoliv, zaslouží si poděkování za svoji práci v časopise Prostor a nejenom on, ale i redaktori, kteří do něho přispívají svými články. Kamil Mrázek založil tento časopis prakticky z ničeho (no vlastně měl zápalky a pak to založil – škoda 150 000 Kč a seník v tahu). 10. výherní místo na soutěži o nejlepší časopis na Internetu v roce 2000 a grant do nadace Open Society Fund Praha mluví samo za sebe. No, tak už dost pochlebování a teď závažnější věc. I já jsem se rozhodl abdikovat na funkci školního šaška a dávám k dispozici svoji svěřací kazajku, protože moje léčba na tomto ústavu skončila. Ještě není jasné, zda úspěšně či ne, ale snad těch 6 let ambulantní léčby ve mně něco zanechalo krom těch desítek taháček, které jsem byl nucen spolýkat. Na závěr bych vám chtěl všem popřát hodně štěstí ve vašem dalším „studiu“ na gymplu, ať jste úspěšní jako já (no, tak zase to nemusíte přehánět s tím učením).

Manheru

Člověk - bytost hledající smysl (Platón)

Zábavná soutěžní show 4M PROSTOR

Před rokem mi jeden vyučující řekl, že na třineckém gymnáziu uspořádat takovou akci, na které by soutěžili studenti, je nemožné. Já bych s ním souhlasil. Tolik problémů, které tomu předcházelo by odradilo nejednoho studenta. Ale nakonec se vše podařilo a jak bych asi slovy tohoto profesora řekl, dokázali jsme nemožné.

Soutěžní show se oficiálně zúčastnilo celkem devět tříd (1.B, 1.C, 1.D, 2.A, 2.C, 3.A, 4.B, 4.C, 5.B) a 24 soutěžících z toho 10 dívek a 14 chlapců. Na správné show nesmí chybět hosté, a tak jsme byli rádi, že naše pozvání přijali dva hokejisté HC Oceláři Třinec Petr Gřegořek a Mario Cartelli a šéfredaktor Třineckého hutníku Jiří Wawrzacz. I přesto, že tato akce trvala tři hodiny studenti se bavili až do konce. Zbytečný strach soutěžících z vystupování byl odbourán hned na začátku, a tak jsme mohli zhlédnout, jak se studenti stále dokáží vzájemně bavit. Cěla show se nesla v duchu parodie na televizní zábavu. A tak nechyběly soutěžní disciplíny jako „Chcete bít milionáře“, „Brašna“ napodobující Kufr (pantomima a hádání předmětů profesorů) a také pořad „Bum bác“ (Prask), kde studenti mohli vidět exklusivní odhalení některých profesorů natočených na video (Pan profesor Močkoř se v kabinetě učí číst ze slabikáře, profesor Filipec a Mlčoch si hrají ve vyučování a v kabinetě hry ...) Celou show prolínaly natočené reklamy. V toužebně očekávané poslední disciplíně, která byla označena jako volná, se studenti mohli sami předvést. Zde se ukázalo, že opravdoví studenti mezi námi stále existují. Tuto disciplínu měli připravenou studenti ze čtyř tříd. 1.C se svou vlastní volbou Miss, 1.D se scénkou o Otesánkovi, 4.B s básní a Radek Mannheim z 5.B završil volnou disciplínu se svým unikátním vystoupením v plavkách. (Všem gratulujeme.)

Porota složená z redaktorů PROSTORU a pozvaných hostů v průběhu celé show hodnotila. Vše bylo samozřejmě spojené s cenami, kterých bylo dostatek (sladkosti, alba, diáře, taháky, žinky, karty na Internet, „mobilní telefony“.

A výsledky poroty, která hodnotila všechno kromě „Chcete bít milionáře (kde studenti získávali ceny podle správných odpovědí) byly takové:

Soutěžní disciplínu „Brašna“ vyhrála 3.A. Na druhém místě se umístila 5.B. Volnou disciplínu vyhrál Radek Mannheim z 5.B a za dívky Kristina Guziurová z 1.D. Samozřejmě, že i publikum nepřihlíželo nečinně, ale také se zapojovalo do soutěže.

Na závěr se představila celá redakce časopisu PROSTOR a byla představeno nové složení redakce. Šéfredaktor PROSTORU pro příští ročníky se stala Pavla Sližová, zástupce šéfredaktora Eva Klusová a grafickou úpravu papírové podoby PROSTORU bude mít na starosti Kamil Babula.

Na této show byly také vyhlášeny výsledky studentské ankety o NEJ profesora a NEJ profesorku třineckého gymnázia. Aby všechno bylo více objektivní. Studenti, kteří se zúčastnili této show hlasovali v druhém kole z pěti jmen profesorek a profesorů, kteří dostali nejvíce hlasů. A tak NEJ profesorkou třineckého gymnázia byla studenty třineckého gymnázia zvolena Mgr. Hana Bendová a NEJ profesorem Ing. Ivo Kantor. Gratulujeme.

Porota během závěrečných ceremonií sečetla své hlasy všech soutěžících studentů a NEJ studentkou třineckého gymnázia se stala Kristina Guziurová z 1.D, NEJ studentem Jiří Nieboras taktéž z 1.D. Kritéria pro hodnocení byla: student má mít smysl pro humor, něco mít v hlavě, umět se vyjadřovat, nebát se vystoupit. Tito dva NEJ jsou symbolem, že takoví studenti ještě mezi námi existují. Za redakci gratuluji k výhře.

Při oceňování nesmím zapomenout na pana profesora Mgr. Pavla Sikoru, který byl odměněn za pravidelné psaní do časopisu od jeho vzniku. Věřím, že bude stále pokračovat. Jeho sportovní příspěvky jsou již nedílnou součástí časopisu.

Ti, co se zúčastnili můžou povykládat, jak se jim to líbilo. Já můžu konstatovat, že jsem byl, a doufám, že nejen já, mile překvapeni, že studenti se nebáli vystoupit a že stále mezi námi existují studenti, kteří se takto dokážou bavit, protože v dnešní době a hlavně zde, ve Slezsku, takovýchto mladých lidí není mnoho a takových studentských akcí také. Všem zúčastněným třídám a samozřejmě soutěžícím studentům za celou redakci děkuji. Děkuji také hostům, že přijali naše pozvání a věřím, že takováto studentská akce nebyla poslední.

Kamil Mrázek

(Další nejen informace o 4M PROSTOR, veškeré fotky jsou zveřejněny na <http://eldar.cz/prostor>)

Hosté Petr Gřegořek a Mario Cartelli v porotě

foto: KM

Hřeb dopoledne. Mannheim

Volba Miss ve volné disciplíně

foto: KM

Přípravy soutěžících v zúkulisi byly obrovské

foto: KM

Jak je to ve skutečnosti s profesory?

Snad si ještě pamatujete na můj minulý článek, jak jsem psal o troše pochopení ze strany profesorů, jestliže přece studenta něco nebaví a nehodlá poslouchat a místo neustálého bavení si může radši psát nebo číst. Snesla se vlna odporu, sice jen od jednoho profesora. Ona profesorka mi, zdá se, neporozuměla úplně. Nemyslel jsem bavit se, ale číst a být POTICHU! O to ale nejde. Tvrdila, že obě strany přece musí dodržovat určité normy, a zrovna můj odvážný nápad porovnávala s tím, že je to totéž jako kdyby nám profesori „nadávali“, přesněji odrazovali studenta podobnými řečmi jako: „Na to nemáš“, „Co tady vůbec děláš“, „Jsi hloupý“, „Ničemu nerozumíš“. Paní profesorka říkala, že profesori takové řeči nemají, a proto se i my musíme podřídit normám a za každou cenu dávat pozor. Takové „kecy“, že jsem tak sprostý, jsou ohavné a pokládám za nanejvýš nechutné používat je. Přesto je slyším dnes a denně od několika profesorů! Nezkoumal jsem, jestli to myslí vážně či nikoliv, ale takové věty mohou studenta srazit na kolena a jeho další výsledky jdou rapidně dolů. Existují dva typy člověka, kterým to nevadí: extrovert a ignorant. Ten první – extrovert – tak toho to ještě posílí a takzvané „negativně motivuje“. Ten druhý – ignorant – to bere „v pohodě“, jako normální věc. No, cílem tohoto článku je upozornit některé kantory, aby zanechali podobných řečí. Radši nás, páni profesori, chvalte. Ale ne zase moc, abychom neusli na vavřínu. Shnilém... Ovšem, na druhé straně profáky chápu. Víte, studenti se mění, tak jako celý svět, ano, bojím se to říct, ale je to tak, k horšímu. Rapidně. Tím nechci být soudcem a bez viny. Já sám mám k nim, kdo mě znáte, proklatě blízko. Dochází tedy k tomuto „generačnímu promíchávání“. Jde o každodenní dialogy dvou a více generací. A na to si někteří nedokážou zvyknout. Jedna generace je konzervativní (ti starší) a druhá radikální (mladší). Je to velký problém současné doby, ale není na to lék, a už vůbec nehleďte řešení v tomto článku. Ten má na tuto situaci upozornit, abychom to tady za chvíli neměli jako na amerických školách. Láska se dá léčit lékořicí, ale tohle ne. Snad někoho něco napadne.

David Heczko

Jsem nadaná

Ráda se šprtám,
v knížkách vrtám.
Jsem prostě jednička,
veselá a pěkná hvězdička.
Sedm hodin se denně učím,
mozkové buňky při tom mučím.
Chci být ta nejlepší a strašně dobrá,
ať je jedniček plná průkazka modrá.
Věřím, že hloupá nejsem,
učím se, ikdyž jdu lesem.
Učení mě strašně baví,
proto mám i pyšnost paví.

Mag

Drahá paní knihovnice

Knihovna. To místo by mělo být oázou moudrosti, klidu a ticha. Já osobně mám knihovnu ráda, ale do té školní raději chodím jen v nejnnutnějších případech. Mám totiž strach, že věčný „optimismus a vstřícnost“ paní knihovnice by mohly vážně ohrozit můj zarytý „pesimismus“ a změnit ho v podobný (odporný) optimismus. Paní knihovnice vždy tak „ochotně“ kopíruje. A vždy, když navštívím ono místo, mám pak celý den takovou tu „lepší“ náladu. Doufám, že tak to baví aspoň paní knihovnici, protože mě už to začíná vážně štítat.

E

Geniální šílenec, šílený genius

Možná někteří z vás sledovali dokumentární filmy o argentinském patologovi, doktoru Jackovi Kevorkianovi. Tomuto lékaři se přezdívá Doktor smrt, a pomohl odejít ze světa asi 2130 lidem. Asistoval u sebevraždy, euthanasii. Tento pojem se čím dál tím víc objevuje v novinách a v televizi a mnozí si ani neuvědomují, jak závažný problém se tady řeší. Euthanasie naráží na spoustu překážek, ať už mravních, etických, právnických nebo právních. V dokumentu se objevili také takzvaní „dobří lékaři“, kteří na otázku, jestli někdy podali pacientovi smrtící množství léků za předpokladu, že věděli o tom, že pacient chce podstoupit euthanasii, odpověděli, že by se něčeho takového nemohli nikdy dopustit. Myslím si, že by tito lékaři neváhali pomoci třeba své

matce, která má rakovinu a svíjí se v krutých bolestech. Existují země, které euthanasii trestají, jsou ale i takové, ve kterých je asistovaná sebevražda legální, takovým příkladem je Holandsko. Holanští lékaři se ale obávají, aby jí nebylo zneužito a aby k nim nejezdili nevyлéčitelní pacienti z celého světa. Ovšem jedno se musí Kevorkianovi vyčíst, že i v případě, když znal pacienta ze dvou nebo tří sezení dokázal určit diagnózu, která u některých byla záležitostí nejméně 10členného konsilia lékařů. Tady Kevorkian vystupoval velmi ukvapeně. A tak by se euthanasie rozhodně neměla brát. Doufejme, že se tento problém, který nám zůstal do 21. století rychle vyřeší a že euthanasii nebude nikdo z nás potřebovat.

David Heczko

Vojna

Když slunce večer zapadá
V tmavou zimní noc,
Vzpomínám na tebe
A přeji ti dobrou noc.

Když se tě někdo zeptá,
Kdo tě má rád,
Řekni, že já, nebudeš lhát.

Není láska bez bolesti
Není láska bez trní,
Zůstaneme sobě věrní

Třebas že jsme vzdáleni.

Leady

Tajnost

Těžko je růže pěstovat
Když slunce nesvítí,
Těžko je chlapce milovat,
Když lásky necítí.

Miluj milý, ale tajně,
Tajná láska dobře padne,
Ještě lepší hubička
Co nevidí matička.

Leady

Sebevrah

Podé mnou je velká prázdnota,
vedle a ve mně je zase samota.
Čas se pomalu vleče,
asi dostávám křeče.
Je všude tma a chlad,
já skáču, neměl lhát.
Miluje mě, to je řečí a lži,
v mé mysli se mi mlží.
Stačí jeden krátký krok
a nedožiju tento rok.
Ale já nemůžu,
pojď, já ti pomůžu.
Běž pryč, už nechci žít,
on jinou teď může mít.
Mám nádherný výhled na město,
povídám vám, že i přesto
skočím dolů, věřte mi!
Padám tmou a vítr fouká,
snad sto lidí na mě kouká.
Letím, jsem volná jako pták,
tak to bude, ano tak.
Těžký náraz, srdce stojí,
snad se moje duše spojí.
Rakev mám a pomník černý.
protože mi nebyl věrný.
Ptáci volně letí,
už se mě nikdo neptá: „Co je ti?“
Jsem zase sama a sama zůstanu,
snad se nahoru dostanu.
Teď je mi všeho hrozně líto.
Byli to oni? Ano, tito.
Zase mi všechno vadí,
útěcha mě hladí.
Nic necítím, nic nevím,
už vám snad i nic nepovím.

Monika Jakusová

Jaký je, co si myslí, jaké má záliby, kdo je ...

Tomáš Houdek

Narodil se 30.3.1981 v Českém Těšíně. Od roku 2000 hraje za Oceláře Třinec v dresu číslo 3. Má pozici obránce a hraje na pravou ruku.

✂ **Jaké byly vaše hokejové začátky?**

Český Těšín.

✂ **Co považujete za první hokejový úspěch?**

Nevím, já žádný hokejový úspěch nemám.

✂ **Nejlepší trenéři?**

Rudolf Tluszczyk.

✂ **Jaký je váš nejoblíbenější klub v NHL, za který byste hrál?**

Nechci hrát v NHL.

✂ **Vaše nejhezčí zážitky?**

Já nevím.

✂ **Co Vás zarmoutilo?**

Když se mi rozbilo autíčko..

✂ **Jaký je váš hokejový cíl?**

Hrát tak, abych si vydělal na nové auto.

✂ **Vaše hokejové vzory?**

Rudolf Tluszczyk zvaný "Permoník".

✂ **Oblíbení sportovci?**

Teiger Woods.

✂ **Herci a herečky?**

Herečka Simona Krajnová a herec Bolek Polívka.

✂ **Jaký je váš nejsledovanější pořad v TV?**

Večerníček Krakonoš.

✂ **Ideální dovolená?**

Moje ideální dovolená? Nemám na dovolenou peníze.

✂ **Ideálně prožitý den?**

V posteli.

✂ **Vaše vysněné auto?**

Wolswagen "Brouk" Newbeatle.

✂ **Co vám chutná?**

Jahodová polévka s klobásou..

✂ **Máte šťastné číslo?**

12°

✂ **Jste pověřivý?**

Jo.

✂ **Jaké je vaše oblíbené zvíře?**

Žába skokan.

✂ **Jaké oblečení nosíte nejraději?**

To co nafasuju.

✂ **Zamilovaná barva?**

Šedočervená.

✂ **Co vás dokáže naštvat?**

Podplacenej rozhodčí.

✂ **Záliby?**

Jít s Moskalem na pizzu do Těšína.

✂ **Vaše přednosti a zlozvyky?**

Zlozvyky. Nevím, kdy přestat.

Přednosti nemám.

✂ **Z čeho máte největší strach?**

Že se mi zase pokazí auto.

✂ **Jakou nejlepší radu jste v životě dostal?**

Nežeň se.

✂ **Kde jste chodil na ZŠ a SŠ?**

Na základku jsem chodil v Českém Těšíně na Komenského a do Třince. Na Střední jsem byl v Těšíně, hotelovka-cestovní ruch.

✂ **Oblíbený předmět ve škole a proč?**

Do školy jsem moc nechodil, a tak jsem si žádný předmět neoblíbil.

✂ **Líbí se vám Třinec jako město?**

Ne.

✂ **Jaký vztah máte k třineckým fanouškům?**

Výborný.

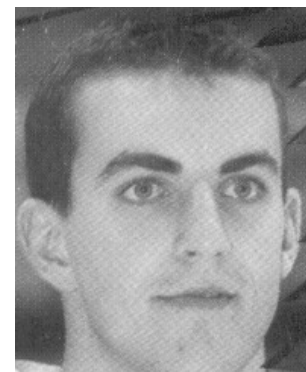
✂ **Jaké máte nejraději vtípy?**

O blodnýnkách.

✂ **Kdybyste měl možnost přejmenovat třinecký klub, jak by se jmenoval?**

HC ..., věděl bych, ale nemůžu to uveřejnit.

✂ **Děkuji za odpovědi**

Veronika Giraczková

Hutnický den máma očima

Na hutnický den chodí skoro všichni lidi co znám. Člověk by si myslel, že tam jdou určitě proto, aby navštívili několik stánků s občerstvením, okoukli pár známých osobností a potočili se na kolotočích. A samozřejmě si koupili ne zrovna levný lístek. Ale jen málo lidí lístek doopravdy mělo. A proč taky? Podávání pod plotem šlo tak snadně. A stánky? Nejvíce lidí stálo samozřejmě u těch, kde se prodával alkohol. Důsledkem toho také bylo, že už v pět hodin odpoledne bylo prostranství plné různých „ochmelků a ochlastů“. A kdo by si nevybral v programu? Dětský koutek, lidová veselice, čeští a dokonce slovenští muzikanti, folklór a fotbal. Takže co z toho plyne? Hutnický den může být skvělý nebo naprostý oprus. Záleží na tom, jak se na něj díváte a s kým ho trávíte.

E

Blíží se konec!

Už jenom jeden měsíc a začnou ty krásné, nádherné, prosluněné, svobody plné, nádherné a úžasné letní prázdniny. Tyto dva měsíce, mimochodem nejlepší část roku, budou vskutku oázou klidu v jinak tak „trpkém“ životě studenta. A tak jenom doufám, že je nepromarníte brigádami a pořádně si je užijete, protože pak vás opět čeká deset měsíců školy a byla by vážně škoda neužít si slunce, vody a hlavně svobody a zábavy.

E

Ze sportovních výsledků

Sálová kopaná – okresní kolo

V závěru této soutěže hraném vyřazovacím způsobem postoupili naši fotbalisti do semifinále, kde prohráli na penalty s SPŠ F-M. V boji o třetí místo pak porazili SOUT F-M 2:0

Odbíjená – okresní kolo

Družstvo starších žákyň obsadilo 5. místo při celkové účasti 7 družstev.

Lehká atletika – starší žactvo

Pokles výkonnosti v tradičně silné disciplíně naší školy je tu. Děvčatům ani hochům se nepodařilo postoupit do okresního kola ani v Poháru rozhlasu ani v Atletickém čtyřboji. Doufejme, že to nebude jev trvalý.

Očekávané akce

Závěr školního roku bude už potřetí patřit Olympijskému šestiboji tříd. Akce proběhne ve středu 27.6.2001 za účasti hochů z Čadce i Českého Těšína. Do soutěže o hodnotné ceny se zapojí šestnáctičlenné kolektivy jednotlivých tříd ve sprintu, skoku do dálky, vytrvalostním běhu, šplhu, hodů granátem nebo míčkem a plavání.

Mgr. Pavel Sikora

**Redakce PROSTORU přeje všem
nádherné a zajímavé prázdniny**